

En l'actual societat mercantil capitalista, el futur reemplaçament d'una font d'energia per una altra fa que la primera baixi de preu i no sigui rendible invertir en ella; això fa que els capitalistes que exploten la primera font redueixin el subministrament quan encara no està el reemplaçament llest, per a fer pujar el preu i obtenir sobreguany mentre puguin; es redueixen les inversions en la font que serà reemplaçada perquè poden representar pèrdues a llarg termini amb la qual cosa es tendeix a reduir i encarir la producció d'aquesta font; l'escassetat i augment de preu de la primera comporten l'augment de preu de la segona, tot això preparant el moment en què s'enfonsarà el preu de les dues; això es repeteix en forma d'espasmes en diversos cicles en els quals cada pujada sobtada genera guanys extraordinaris però contreu la demanda i cada caiguda sobtada produeix pèrdues i frena la producció, generant una bandada cap a l'altre pol.

Com es faria el reemplaçament d'una font d'energia per una altra en una societat no mercantil, és a dir, comunista? Simplement es mantindria en el nivell necessari la producció de la primera font d'energia mentre es va incrementant la capacitat de la font de reemplaçament. L'única mesura de l'èxit del procés de reemplaçament seria que no hi hagués hagut desabastiment. Ningú es beneficiaria d'escassetats puntuals o prolongades, ni ningú tindria pèrdues per haver mantingut en funcionament la font d'energia a reemplaçar. I això serà així (i només serà així si es dona aquesta condició) perquè **en el socialisme el producte del treball no tindrà forma de mercaderia, s'integrarà en el treball global no donant una volta sinó directament** i serà la societat sencera la que haurà distribuït les seves capacitats de la millor manera per a garantir la satisfacció de les seves necessitats.

El fet que, en una societat mercantil, un procés tan simple sigui impossible i es vegi sotmès a autèntiques muntanyes russes és una evidència de l'anarquia de la producció mercantil i de com, **en una societat mercantil, "el producte domina els**

productors." (Anti-Dühring, 1878, F. Engels).

Afegirem que la renda de la terra no està associada únicament al petroli, com no ho estava únicament a la producció de cereals per a la qual va ser formulada inicialment. **La renda de la terra proporciona la teoria marxista del MONOPOLI i aquesta llei actuarà, mentre existeixi capitalisme**, en qualsevol situació similar (terres rares, paleses, hidrogen, etc.) com a generadora d'una sobrecàrrega a la humanitat i de guerres per l'obtenció del sobreguany resultant.

Digui el que digui la mística ecologista petitburguesa, el capitalisme no és incompatible amb el reciclatge (veure el capítol V del Llibre III del Capital, titulat: Economia en l'ús de capital constant), ni amb l'ús de fonts d'energia diferents dels combustibles fòssils. I, no obstant això, **el capitalisme significa DESTRUCCIÓ de l'entorn**, com denunciàvem en "*El culpable de la destrucció del medi ambient és el capitalisme*" (El Comunista nº63, pàg. 27).

Això sí, en la mesura en què hi ha una inversió enorme cristal·litzada en capital fix (refineries, oleoductes, gasoductes, vaixells petrolers i metaners, gasolineres, etc.), aquest capital es resisteix a ser devaluat i actua com una força contrària al seu reemplaçament per altres fonts d'energia. D'altra banda, estan aquelles burgesies que poden obtenir la renda de la terra del petroli, però quedarien marginades amb altres fonts d'energia (no és que altres fonts d'energia no produeixin renda de la terra) que també actuen com a força contrària. Això ha alentit la introducció d'altres fonts d'energia, però no perquè les fòssils siguin més "capitalistes" que l'eòlica o la solar. Qualsevol que sigui la font d'energia, mentre actuï sobre ella les lleis del monopoli, crearà renda de la terra i amb ella un sobreguany.

Només abatent el capitalisme la humanitat podrà deixar de cedir una part desproporcionada del seu temps i energia per coses el temps de les quals socialment necessari és molt menor i només llavors **podrà deslliurar-se també de les renyines, crims i conflictes que genera l'actual renda de la terra.**

LA LLUITA DE LA CONCURRÈNCIA EN EL TAULER MUNDIAL

La força, l'astúcia i el determinisme econòmic

"De qualsevol manera que sigui, sempre quedarà ociosa necessàriament una part de l'antic capital, ociosos en la seva funció de capital, en la mesura en què ha de funcionar com a tal capital i valoritzar-se. Quina part concreta d'ell quedarà ociosa, és el que ha de decidir la LLUITA DE LA CONCURRÈNCIA. Mentre les coses van bé, la concurrència actua, segons hem vist en estudiar l'anivellament de la quota general de guany, com una germanor pràctica de la classe capitalista, entre la qual el botí es distribueix col·lectivament, en proporció a la quantia de la part aportada al negoci per cadascú. Però quan ja no es tracta precisament del repartiment dels guanys, sinó de les pèrdues, cadascú procura reduir en la mesura que sigui possible la part alíquota que en elles li correspon, per a fer carregar amb elles als altres. Les pèrdues són inevitables per a la classe en el seu conjunt. Però, quina part d'elles ha de suportar cada capitalista? Això ho decideix la FORÇA i l'ASTÚCIA (...)." (El Capital, Llibre III, Secció 3ª, Cap. XV, K. Marx).

Aquesta força i astúcia l'hauríem d'atribuir als Putins, Zelenskis, Bidens i Xi Jinping de torn? **MAI!**

"O llegim la història com a marxistes, o recaiem en les masturbacions escolàstiques que expliquen esdeveniments colossals per les maniobres del monarca (que a la vegada pretén presentar-les com l'efecte d'una causa eficient, que seria la

transmissió de la corona a l'hereu o a la descendència), o per les gestes del cap mercenari a qui empenyia la intenció de ser glorificat i immortalitzat per la posterioritat! El vincle entre una previsió conscient, una voluntat motriu i un resultat directe que «plasma» la societat i la història, nosaltres el considerem vedat a l'individu, no només al pobre crist-molècula perduda en el magma social, sinó sobretot al coronat, al que porta el ceptre, al revestit de càrrecs, d'honors i amb el nom constel·lat pels títols anteposats i les inicials majúscules. És justament aquest home el que no sap el que vol i no aconsegueix el que pensava, i al qual, si se'n disculpa la noble imatge, el determinisme històric reserva la dosi més alta de puntades de peu al darrere. Si s'accepta la nostra doctrina, és el cap qui revesteix al màxim la funció de marioneta de la història." (Fonaments del Comunisme Revolucionari, 1957).

Vol dir això que el marxisme consisteix en un materialisme simplement mecànic i fatalista? **Tampoc.**

A través d'un procés cec i anàrquic es conforma una tendència general derivada de les necessitats materials dels diferents sectors del capitalisme mundial el reflex del qual es manifesta en les accions i declaracions dels seus titelles-representants. Aquests s'il·lusionen amb dirigir-lo i controlar-lo quan les seves voluntats i declaracions no són més que el reflex d'aquest procés anàrquic que s'opera a les seves esquenes i se'ls

imposa inexorablement.

*“En la naturalesa hi ha agents inconscients... pel contrari en la història de la societat els que actuen estan dotats evidentment de consciència, homes que actuen amb reflexió o passió que tendeixen a determinats objectius... Però aquesta intenció sigui com sigui d'important per a la indagació històrica, especialment d'èpoques i esdeveniments donats, res pot treure-li al fet de que el curs de la història està dominat per íntimes lleis generals... **Només rarament esdevé el que s'ha desitjat... tots els xocs de les innombrables voluntats i accions individuals condueixen a un estat de coses que és absolutament anàleg a l'imperant en la naturalesa inconscient. Els objectius de les accions són desitjats, però els resultats que produeixen aquestes accions no són els desitjats, o, quan semblen correspondre a l'objectiu desitjat, tenen de fet en conclusió conseqüències diferents de les desitjades...**” (F. Engels, citat en “L'individu com a titella de la història”, 1953).*

No es tracta de negar que els diferents grups de la burgesia tinguin desitjos, voluntats, plans i explicacions sobre les seves accions i dels resultats que busquen. Es tracta de negar qualsevol influència decisiva d'aquests desitjos, voluntats, plans i explicacions en el resultat final i negar-los com a causa motriu de la seva actuació, l'explicació última de la qual s'ha de trobar per contra en les determinants econòmiques.

El capitalisme no podrà mai controlar ni planificar veritablement el seu sistema basat en l'anarquia de la producció, però sí que pot intentar-ho i així arriba a la seva fase superior, a l'imperialisme: *“En el complicat procés històric pletòric de multiformes aspectes locals, d'avenços i retrocessos, de fluxos i de refluxos, el capitalisme, com a classe social, té la possibilitat de reaccionar davant aquestes contradiccions econòmiques incurables que li són pròpies? **Segons la clàssica crítica marxista, la classe burgesa no posseirà mai una teoria segura ni un coneixement científic de l'esdevenir econòmic, i (per la seva mateixa naturalesa com per la seva raó de ser) no podrà instaurar una disciplina sobre les forces irresistibles que ella mateixa va suscitar, com el clàssic aprenent-bruixot que no podia dominar les infernals potències invocades.**”*

Però això no ha de ser interpretat escolàsticament en el sentit que el capitalisme no tingui cap possibilitat de preveure i d'almenys retardar les catàstrofes a les quals ho condueixen les seves mateixes exigències vitals. El capitalisme no podrà renunciar a la necessitat de produir cada vegada més, i en el seu segon estadi desenvoluparà desenfrenadament la seva funció de potenciar la seva monstruosa màquina de producció, però lluitarà per a donar sortida a una massa creixent de productes, que amenaçarien amb sufocar-lo, i ho fa estenent el seu mercat fins al límit del món conegut. És així com entra en la seva tercera fase, la de l'imperialisme.” (El cicle històric de l'economia capitalista, Prometeo n°5, 1947).

El pla de l'imperialisme occidental

Per a intentar mitigar l'efecte de la punxada del capital especulatiu i la paralització de forces productives que hem exposat en les pàgines anteriors i descarregar el màxim de les seves pèrdues sobre un altre, EEUU necessitava intentar descarregar la crisi sobre un dels seus competidors, aïllar-lo i tractar de recuperar posicions relatives en l'imperialisme mundial per a rehabilitar les seves credencials de MATÓN militar i econòmic.

Aquest és el pla que els hi va sortir bé el 1990 amb la primera guerra d'Iraq (descarregant la crisi sobre l'Iraq mateix i sobre el Japó), el que van intentar el 2001-2003 amb l'Afganistan i l'Iraq (aconseguint una recuperació temporal, però enredant-se en un conflicte que han hagut d'abandonar posteriorment), el que van tornar a intentar el 2008 amb Geòrgia, el que van intentar a finals de 2013 a Ucraïna amb el Maidan, el que van intentar amb la Xina el 2020 i el que està en curs actualment. En l'anterior revista explicàvem:

“Els EEUU necessitaven una excusa i l'excusa és l'atac militar de Rússia a Ucraïna. Per això, l'intent de l'imperialisme estatunidenc va més enllà de fer que Rússia es retiri d'Ucraïna. De fet, als EEUU ni tan sols els interessa que Rússia es retiri, sinó que li seria molt més profitosa una guerra llarga a Ucraïna.

Per a desplegar aquest pla, s'han posat en marxa tota una sèrie de sancions: 1) la sortida massiva d'empreses de Rússia, 2) la congelació d'actius d'empreses i bancs, 3) la prohibició de comprar i vendre amb empreses estatals russes, 4) el tancament de l'espai aeri a aerolínies russes, 5) l'expulsió d'alguns bancs russos del sistema de pagaments SWIFT, 6) la suspensió de cotització de les empreses russes en les borses occidentals, 7) el veto de les empreses russes al Mobile World Congress, 8) la prohibició de comprar gas i petroli rus als EEUU, 9) la negativa dels bancs estatunidencs a pagar els cupons del deute rus, etc.” (El Comunista n°68, pàg. 22).

Uns mesos després, podem valorar els resultats inicials de l'intent al qual els EEUU ha arrossegat a la UE i el Japó a més del Canadà i Austràlia, però a molt pocs més...

Intent d'aïllament de Rússia i reagrupació de l'imperialisme occidental

Primer passarem revista a l'intent d'aïllament de Rússia.

A l'abril, Alemanya, França, Itàlia i Espanya, entre altres, van expulsar a desenes de diplomàtics russos al que va seguir la corresponent expulsió de diplomàtics europeus de Rússia.

Al maig, a la reunió de l'APEC (Cooperació Econòmica Àsia Pacífic) i coincidint amb la gira de Biden a Àsia, els representants d'Austràlia, el Canadà, els EEUU, el Japó i Nova Zelanda van abandonar la sala quan el ministre rus iniciava el seu torn de paraula.

La UE ha decidit restringir els nous visats als ciutadans russos. Rússia havia abandonat prèviament l'Organització Mundial del Turisme abans de ser suspesa.

La UE ha atorgat a Ucraïna i Moldàvia l'estatus de candidats, no sense generar butllofes en la llista de candidats que porten anys esperant.

L'OTAN ha integrat a Suècia i Finlàndia, a més de ressuscitar de la mort cerebral en la qual la considerava sumida Macron, president de França (veure la fulla distribuïda pel Partit i publicada en aquesta revista en la pàgina 23: *“Contra l'OTAN i totes les santes aliances de la burgesia mundial!”*)

Els EEUU han intentat per tots els mitjans que Rússia fes impagament (default), recolzant-se en els seus bancs que s'han negat a fer les transferències dels pagaments. Malgrat això, no ho han aconseguit perquè part del deute tenia una opció de pagament en rubles i perquè els propis creditors haurien d'assumir una pèrdua enorme en cas que es materialitzés l'impagament.

Entre declaracions pomposes i accions reals vacil·lants, un nombre important d'empreses europees i estatunidenques han abandonat Rússia. Aquesta sortida a la fi d'abril havia generat ja enormes pèrdues globals per valor de 60.000 milions a les empreses occidentals i molt poc trastorn en l'economia russa.

Com era fàcil de preveure, el buit deixat per les occidentals, l'han omplert... les empreses xineses!

A això se li ha afegit les sancions sobre el gas i el petroli, l'exclusió del SWIFT i la congelació de fons.

Resistència de Rússia a l'aïllament i reagrupació entorn de la Xina

Passem a observar en quina mesura Rússia continua jugant un paper i manté llaços amb gran part del món capitalista.

Malgrat haver tingut el PIB rus la major caiguda des de 1994, l'economia russa s'ha recuperat bastant bé del xoc inicial i el ruble és una de les divises que més s'ha revaluat i que millor es comporta respecte al dòlar.

Ni tan sols les empreses dels països que han imposat les sancions a Rússia les compleixen completament, buscant alternatives a través d'empreses fictícies a Turquia (que no ha imposat sancions a Rússia) per a comerciar amb Rússia. D'una manera similar, també les empreses estatunidenques troben maneres d'esquivar les sancions imposades pels EEUU a la Xina, a través de Mèxic principalment.

Un terç dels països africans es van abstenir en la votació de l'ONU per a "condemnar la invasió russa d'Ucraïna". En el següent article d'aquesta revista veurem el perquè.

Al juny es va celebrar el Fòrum Econòmic Internacional de Sant Petersburg, al qual van acudir 41 delegacions mentre que el 2021 havien acudit 130. Entre les delegacions que van participar es troben Egipte, la Xina, Turquia, l'Iran, el Brasil, Nicaragua, Xile, Veneçuela i Cuba. El president xinès va participar telemàticament en la sessió plenària d'aquest. Segons els representants russos, "en aquesta edició es van signar acords comercials per 5,6 bilions de rubles (92.700 milions d'euros) enfront dels 3,8 bilions (62.900 milions d'euros) del passat any." (El País, 20-06-2022).

En el mateix mes de juny es va celebrar la cimera dels BRICS (Brasil, Rússia, Índia, Xina i Sudàfrica) en la qual l'imperialisme rus va demanar a la resta d'imperialismes presents ajuda enfront a les "accions insensates i egoistes de determinats Estats que, utilitzant mecanismes financers, traspassen a tot el món els seus errors en la política macroeconòmica" (Expansión, 24-06-2022) al que va seguir l'asseveració del president indi de què en allò referent al govern de l'economia mundial, els cinc països tenen "un enfocament molt similar." L'Índia ha rebutjat al setembre de 2022 negociar un acord de comerç amb els EEUU.

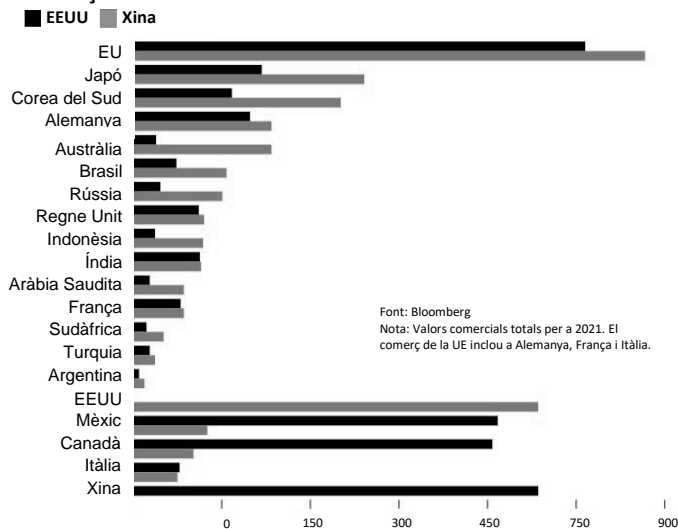
Hem vist abans com l'Índia i la Xina han estat els principals compradors de petroli rus, amb descompte inclòs, i la Xina no s'ha limitat a això: "Entre gener i juliol, els intercanvis comercials entre la Xina i Rússia van augmentar un 29%, fins a superar els 74.138 milions d'euros. (...) les importacions del gegant asiàtic de Rússia van augmentar un 48,8%, fins a aconseguir els 60.347 milions." (Expansión, 09-08-2022).

Corea del Nord ha reconegut a les Repúbliques de Lugansk i Donetsk. Per la seva banda, la Xina ha respòs amb el silenci a les peticions d'Ucraïna de tenir converses diplomàtiques.

Rússia ha donat suport al nou govern de Sri Lanka prometent-li el subministrament de petroli.

Els EEUU van exigir l'expulsió de Rússia del G-20 però la Xina es va oposar i l'expulsió no es va materialitzar. És hora d'analitzar el comportament dels països membres d'aquest organisme: més de la meitat no ha imposat sancions a Rússia. L'explicació es troba molt senzillament en la base material econòmica. Tots els països del G-20, excepte Mèxic, Canadà i Itàlia tenen més comerç amb Xina que amb EEUU.

Comerç en milers de milions de dòlars

Font: Bloomberg
Nota: Valors comercials totals per a 2021. El comerç de la UE inclou a Alemanya, França i Itàlia.

La pròxima reunió d'aquest grup mundial ampliat de caníbals i lladres serà a Indonèsia. El president d'Indonèsia ha anunciat que tant Xi Jinping com Putin li han comunicat que assistiran a la propera reunió. Una explicació material del seu anunci: "En els 5 anys fins a 2022, les inversions dels EEUU a Indonèsia van ser menys d'un quart dels 40.000 milions que la Xina i Hong Kong combinats han posat en joc. (...) Mentre que Rússia és responsable de només una petita part de les inversions, la companyia petrolera estatal indonèsia Pertamina té negoci conjunt amb Rosneft per a construir una refineria de 13.500 milions de dòlars." (Bloomberg, 19-08-2022).

El paper global jugat per Rússia en el pla militar el veurem en l'article d'aquesta revista "Desenvolupament de l'efervescència militar com a reflex de la guerra comercial".

En últim lloc, també hi ha hagut altres declaracions tèbies com les del Brasil o les del Vaticà que no prenen partit, però han manifestat que Rússia no és l'únic responsable de la situació.

Inversió en infraestructures pel món

Tots els representants de les diferents burgesies s'han embarcat en diverses gires per Àfrica, Llatinoamèrica i Oceania per a tractar d'aconseguir acords i guanyar àrees d'influència. Amb quina base material compten els uns i els altres per a sustentar els seus plans d'expansió? (veure també "El Comunista" nº68, pàg. 11).

En el marc del G7, els EEUU han anunciat "un programa per a mobilitzar 190.000 milions de dòlars (uns 180.000 milions d'euros) de capital públic i privat fins a 2027. (...) La UE ja va llançar a la fi de l'any passat el seu pla en aquest sector, amb la intenció de mobilitzar 300.000 milions d'euros, també amb 2027 com a horitzó per a completar el desemborsament. En conjunt, el grup confia a aconseguir injectar al voltant de 570.000 milions d'euros." (La Vanguardia, 27-06-2022).

El que passa és que l'imperialisme xinès porta ja invertits des de 2013 almenys 843.000 milions de dòlars (algunes fonts com la Universitat de Fudan xifren la inversió acumulada en 980.000 milions de dòlars) en 165 països del món en el projecte de la Nova Ruta de la Seda. Aquesta inversió, no només anunciada sinó ja realitzada, produeix els següents resultats: "En els primers set mesos d'aquest any, les importacions i exportacions totals de la Xina als països involucrats en la Nova Ruta de la Seda va aconseguir els 7,55 bilions de iuans (1,12 bilions de dòlars), un 19,8% més, segons les últimes dades de l'Administració General de Duanes del país." (China Daily, 08-08-2022).

La lluita pels xips i el cotxe elèctric

Els EEUU han aprovat la "CHIPS Act", un fons de 52.000 milions de dòlars per a finançar fabricants, amb una condició significativa (no sense oposició): "Les empreses que rebuin els fons han de prometre no incrementar la seva producció de xips avançats a la Xina. (...) Intel ha exercit una forta pressió contra la mesura de frenar les inversions estatunidenques en el sector dels xips de la Xina. A finals de 2021, el fabricant de xips estatunidenc volia augmentar la producció a la Xina, però aquest pla va ser rebutjat per la Casa Blanca." (Bloomberg, 02-08-2022).

D'altra banda, fins a quin punt representarà aquest pla un increment real de la producció als EEUU? "La fàbrica de TSMC a Arizona acabarà representant un mínim 1% de la seva capacitat mundial. I així i tot, una vegada que aquests xips estiguin fabricats, es pujaran directament a un avió per a ser provats i empaquetats a Àsia, abans de ser acoblats en un telèfon o PC a la Xina." (Bloomberg, 30-07-2022).

Les sancions en tecnologia imposades pels EEUU a la Xina a partir de 2020 han tingut aquest resultat: són xineses "19 de les 20 empreses de la indústria dels xips que creixen més veloçment durant els passats quatre trimestres" (Bloomberg, 20-06-2022). Un ex director executiu de Google, ho plantejava en els següents termes: "Si Pekín desenvolupa avantatges duradors en tota la cadena de subministrament de semiconductors, generaria avenços en tecnologies fundacionals que els Estats Units no poden igualar." (Wall Street Journal, 20-06-2022).

És molt simptomàtic l'efecte produït per l'últim intent proteccionista dels EEUU en relació al cotxe elèctric. La Llei per a la Reducció de la Inflació (IRA) "ofereix fins a 7.500 dòlars en crèdits fiscals per als nous vehicles elèctrics sempre que les seves bateries es componguin de materials crítics -com el liti, el níquel i el cobalt- que s'extreguin, processin o reciclin als EE.UU. o en els socis de l'acord de lliure comerç del país. La llei exclou els components crítics de les bateries procedents de la Xina, Rússia i altres "entitats estrangeres preocupants". (Bloomberg, 15-09-2022). Aquesta mesura dirigida contra la Xina i Rússia ha provocat la protesta de... la UE i de Corea del Sud, que ha arribat a qualificar la llei com una "traïció". De fet, aquesta previsió perjudica fins i tot les empreses dels EEUU: "Tesla, General Motors y Ford (...) encara depenen dels fabricants de bateries xineses i del níquel rus. "Actualment, és una norma que ningú pot complir, incloses les empreses estatunidenques". (Bloomberg, 15-09-2022). "La presidenta de Tesla Inc. (...) ha defensat l'èmfasi del fabricant de cotxes elèctrics estatunidenc a la Xina i els seus plans d'expansió en aquest país (...) Tesla va lliurar 76.965 vehicles fabricats a la Xina a l'agost." (Bloomberg, 14-09-2022).

D'altra banda, malgrat que els EEUU han mantingut la major part dels aranzels sobre els productes xinesos que havia aprovat l'anterior corrent governant, una altra cosa és quin efecte tenen, perquè les empreses xineses introdueixen part dels seus productes als EEUU igualment, sota l'etiqueta "made in Mexico": "La inversió xinesa a Mèxic va passar de 154 milions de dòlars en 2016 a 271 milions el següent any (...) arribant a gairebé 500 milions de dòlars l'any passat." (Bloomberg, 14-09-2022).

Evolució dels mitjans de pagament i divises

Una part de l'intent d'aïllament de Rússia es basava en la preponderància de l'imperialisme occidental en les divises i mitjans de pagament, però aquesta situació està canviant gradualment. Per exemple, després de la reunió del president de

Turquia amb el de Rússia, el primer va anunciar que "cinc bancs turcs han adoptat el sistema de pagaments rus Mir." (Bloomberg, 06-08-2022). A més, a conseqüència de les sancions una part gradualment creixent del comerç en el qual es veu involucrada Rússia es fa en iuans, rubles i rupies, com en els contractes de subministrament de gas de Rússia a la Xina i l'Índia.

En la Borsa de Moscou el comerç de iuans s'acosta al del dòlar, amb un volum de 40.251 milions de rubles la primera divisa i 56.961 milions de rubles la segona.

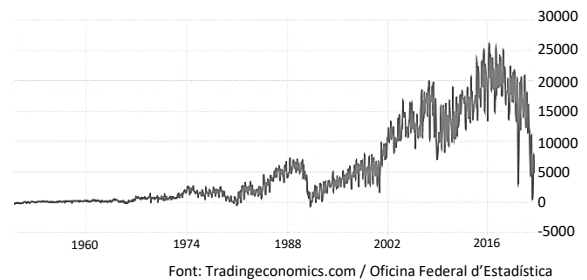
"Moscou també està reescrivint les normes per a permetre que el seu fons sobirà inverteixi en les monedes de la Xina, l'Índia i Turquia, després que les sancions bloquejessin les compres d'euros i dòlars." (Bloomberg, 30-08-2022).

De fet, "Rússia està considerant un pla per a comprar fins a 70.000 milions de dòlars en iuans i altres monedes "amigues" aquest any per a frenar la pujada del ruble, abans de canviar a una estratègia a més llarg termini de vendre les seves tinences de la moneda xinesa per a finançar la inversió." (Bloomberg, 01-09-2022).

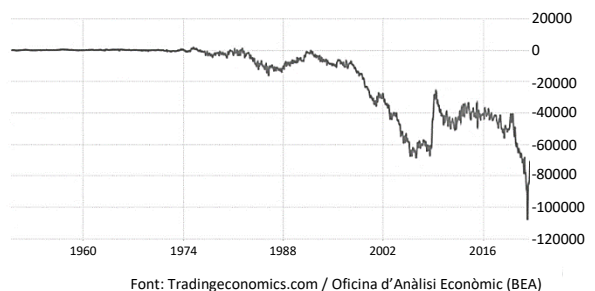
El dòlar venia retrocedint gradualment en la proporció de les reserves mundials. No obstant això, els principals sacrificats de l'auge del iuan estan sent de moment l'euro i el ien: "L'última enquesta anual a les autoritats monetàries que realitza USB mostra que, en l'últim any, la divisa xinesa és la segona més adquirida i amb major intenció de compra. (...) La moneda comunitària [l'euro], la segona en termes d'importància en la cistella del FMI, lidera la llista de vendes de les institucions en l'últim any, seguida del ien." (Expansión, 02-07-2022).

Balances comercials de les grans potències

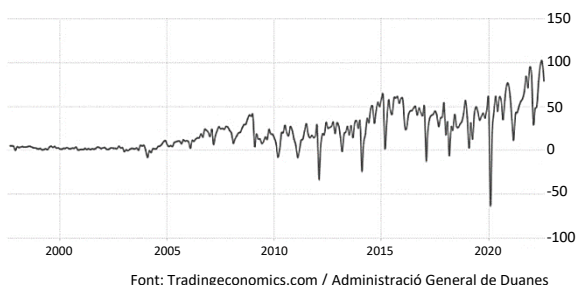
Alemanya ha sofert al juliol de 2022 el primer dèficit comercial des de 1991 (de -1.000 milions de dòlars, després revisat a un petit superàvit de 800 milions de dòlars):

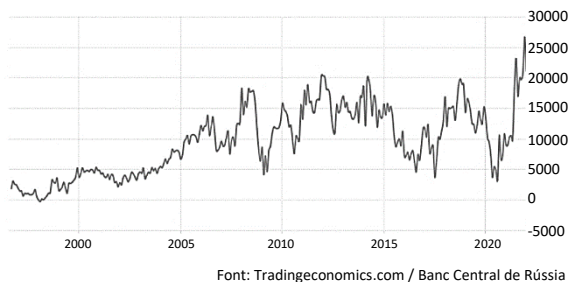
Per la seva banda, els EEUU està reduint el seu dèficit comercial, situant-se a l'agost de 2022 la seva balança comercial en -70.700 milions de dòlars.

La Xina manté un consistent superàvit comercial que, a través d'oscil·lacions, ha anat a l'alça, situant-se a l'agost de 2022 en +79.390 milions de dòlars.

Rússia manté també un superàvit comercial malgrat les sancions que han reduït les exportacions, però encara més el nivell d'importació.

De fet, Rússia ha multiplicat el seu superàvit de compte corrent (la balança comercial de béns i serveis més les rendes netes, els interessos, els beneficis i els dividendes i els pagaments de transferències corrents) per tres, fins a 167.000 milions de dòlars.

Boicots contra empreses no xineses i feblesa de les empreses occidentals

Una manifestació de la dependència de les empreses occidentals en relació al mercat xinès i la feblesa que es deriva d'això, són les disculpes i genuflexions que han de fer cada vegada que el públic consumidor xinès sent ferit el seu sentiment nacionalista i realitza un boicot. S'han organitzat "com a mínim 78 boicots d'empreses estrangeres des de 2016 (...) Més del 80% de les empreses es va disculpar". (Bloomberg, 11-07-2022). Una altra mostra de la dependència del món sencer respecte a la Xina ha estat, el paperot que ha hagut de fer l'enviada de l'ONU en relació amb la seva visita a Xinjiang: no ha estat capaç més que de fer un tímid informe abans de (que li fessin) renunciar al seu lloc.

Un cop d'ull al nucli de l'imperialisme mundial

En "El Comunista" n°67 (pàg. 6) publiquem l'evolució de la participació per països en la llista de Fortune Global 500 en la qual s'observa que el capitalisme de l'àrea xinesa ja porta superant a l'estatunidenc des de fa uns anys en nombre d'empreses dins de les 500 amb major facturació.

Si observem el rànquing mundial de les 500 empreses amb major facturació publicat per la revista Fortune a l'agost de 2022, veiem que per primera vegada **la facturació (revenue) de les empreses del capitalisme de l'àrea xinesa (Xina, Hong Kong i Taiwan) supera la facturació de les empreses estatunidenques**. El consol dels representants dels EEUU és que les seves empreses en la llista tenen un benefici (profit) agregat major. Encara que el terme anglès "profit" pot ser sinònim del guany en la versió en aquesta llengua d'El Capital de Marx, aquest "profit" que apareix en Fortune no és el guany en sentit marxista sinó el benefici després d'interessos, impostos, depreciacions i amortitzacions. Per tant, no és d'estranyar que en aquella àrea on el guany troba on reinvertir-se i el procés d'acumulació segueix (encara que alentint-se) es manifesti un

augment de la facturació i un menor benefici net (que no guany).

Reproduïm a continuació la taula dels primers 20 bancs mundials publicats per The Banker a l'agost de 2022:

Primers 20 bancs mundials en 2022				
Lloc	Banc	País	Tier 1 (M\$)	Actius (M\$)
1	ICBC	Xina	508.848	5.521.410
2	China Construction Bank	Xina	403.322	4.749.447
3	Agricultural Bank of China	Xina	377.137	4.563.447
4	Bank of China	Xina	342.245	4.195.041
5	JPMorgan Chase	US	246.162	3.743.567
6	Bank of America	US	196.465	3.169.495
7	Citigroup	US	169.568	2.291.413
8	Wells fargo	US	159.671	1.948.068
9	HSBC Holdings	UK	156.292	2.957.939
10	Bank of Communications	Xina	150.742	1.831.359
11	China Merchants Bank	Xina	130.515	1.541.966
12	Mitsubishi UFJ Financial Group	Japó	126.440	3.053.365
13	Postal Savings Bank of China	Xina	124.491	1.976.118
14	Crédit Agricole	França	122.215	2.640.406
15	BNP Paribas	França	113.926	2.993.686
16	Industrial Bank	Xina	107.465	1.350.553
17	Goldman Sachs	US	106.766	1.463.990
18	Shanghai Pudong Development Bank	Xina	103.443	1.277.356
19	China Citic Bank	Xina	99.221	1.262.619
20	Banco Santander	Espanya	93.695	1.813.449

La Xina ha passat de tenir 4 a tenir 5 dels 10 primers bancs per actius. Més concretament, té els 4 primers i també el número 10. Els EEUU té els bancs del 5 al 8 i el número 9 és un banc britànic d'origen hongkonguès.

A on porten les dades precedents?

Podem esbossar les següents conclusions preliminars. El principal perjudicat en la lluita entre germans capitalistes enemics és òbviament el capitalisme ucraïnès que està rebent la destrucció física de la guerra. Aquest ve seguit de l'imperialisme de la UE que ha perdut l'equidistància entre la Xina i els EEUU al mateix temps que tampoc pot fiar-se dels EEUU, ha vist disminuir la seva balança comercial i afeblir-se la seva moneda com a divisa, mentre s'enfronta a les conseqüències del tall del gas rus. Rússia òbviament ha rebut un cop i ha augmentat la seva dependència de la Xina, però s'ha vist compensada en el comerç dels cereals i de les armes i per l'augment del preu del petroli. Els EEUU ha aconseguit un petit alleujament en la balança comercial però no ha aconseguit evitar la punxada de la seva bombolla especulativa, té una situació interna a la vora de la guerra civil i no ha aconseguit que el G-20 s'alineï amb el seu plantejament. La principal beneficiada de la situació és la Xina, malgrat no haver estat la seva promotora.

El desenvolupament material del capitalisme impedeix que els EEUU es beneficiïn substancialment dels seus propis actes, fins i tot quan aconsegueixen objectius parcials, mentre que fan que sigui la Xina qui reculli els avantatges de les seves accions a nivell mundial.

En vista de les dades precedents, és possible i **es va fent fins i tot probable que el resultat d'aquest intent d'aïllar a Rússia sigui l'aïllament dels mateixos EEUU (i dels seus aliats)**, just el que l'actual corrent governant s'havia proposat evitar.

Permetrà els EEUU aquest aïllament gradual sense lluitar per tots els mitjans i, arribat el cas, sense **MORIR MATANT?**